

art

YASMINA REZA

Direcció **MIQUEL GORRIZ**

orella arquillué villanueva

teatregoya

GRUP@FOCUS

direcció: josep maria pou

A partir del 18 d'abril, el Teatre Goya torna a acollir un dels **fenòmens teatrals** més internacionals: **Art**, de la dramaturga francesa **Yasmina Reza**. Després de l'èxit aconseguit durant la seva estada al Goya durant la temporada passada i d'una intensa gira per Catalunya en què el muntatge ha acumulat més de 90.000 espectadors, el muntatge dirigit per **Miquel Gorriz** es tornarà a representar a Barcelona durant sis úniques setmanes.

Art tornarà a reunir tres grans noms de l'escena catalana damunt dels escenaris: **Pere Arquillué**, **Francesc Orella** i **Lluís Villanueva**. Un quadre en blanc i el preu de la seva adquisició posarà a prova l'amistat de tres homes que semblava impossible de trencar.

Estrenada l'any 1994 i ambientada al París de finals de la dècada de 1980, *Art* és una comèdia intel·ligent i enèrgica sobre l'art i el valor de l'amistat. S'ha representat amb gran èxit arreu del món i s'ha traduït a més de 35 llengües.

**“A l’univers
de l’art totes
les relacions són
molt intenses,
van directament
a l’essència
de l’home.”**

Yasmina Reza

Sinopsi

“Marc, sol.

El meu amic Sergi ha comprat un quadre.

És una... tela, si fa no fa, d’un metre seixanta per un metre vint, pintada de blanc. El fons és blanc i si mig acluques els ulls s’hi poden entreveure unes ratlles fines, transversals, blanques.

El Sergi és amic meu de fa molt temps.

És un xaval que ha triomfat, és dermatòleg
i és amant de l’art.

Dilluns passat vaig anar a veure el quadre que el Sergi s’havia comprat el dissabte anterior, un quadre que feia mesos que perseguia.

Un quadre blanc, amb unes ratlles blanques”.

ART, de Yasmina Reza.

Una anàlisi sobre la subjectivitat de l'art

Art és una joguina. Sembla senzilla, lleugera, però cada sentiment, cada paraula és al seu lloc, com en una bona cançó. Quan t'enfrontes a la traducció d'un text així l'únic que vols és aconseguir els mateixos efectes que l'autor va aconseguir en la seva llengua. Yasmina Reza és una gran escriptora de teatre perquè no ho escriu tot, deixa un gran marge perquè la interpretació completi el significat del que ella ha posat sobre el paper. El sentit final de cada rèplica és en mans dels actors, de la seva intenció en pronunciar-la. Quan tradueixes un text així corres el perill de ser massa explícit, d'aclarir el subtext, i *Art* és una obra l'escriptura de la qual ratlla la perfecció precisament perquè és més important el que no es diu que no pas el que es diu. Per això he convertit els personatges en catalans, perquè no afectava gens la trama i em permetia mantenir amb més fidelitat el joc d'insinuacions dels personatges. Traduir teatre no és traduir el que l'autor ha escrit, sinó la intenció del que ha escrit.

A veure si ens n'hem sortit.

Jordi Galceran

Poques vegades un quadre blanc, o millor dit, un quadre pintat de blanc, ha portat tant de rebombori. Sou a punt de veure *ART*, de Yasmina Reza. Una comèdia brillant. Un fenomen teatral que s'ha passejat i es passeja per tots els teatres del món des del 1994.

La majoria de vosaltres veureu *ART* per primer cop. Molts de vosaltres, però, segurament N'heu vist alguna altra producció abans, i és possible que alguns fins i tot hàgiu vist més d'un muntatge de l'obra. Com és això?

Yasmina Reza ha construït un poderós i alhora subtil artefacte teatral, gairebé perfecte, que demana una i altra vegada tres grans actors per fer-lo detonar. Tornem a veure *ART* de la mateixa manera que tornem a l'òpera per veure un cop més *Le nozze di Figaro* o *La Traviata*. Per gaudir de noves interpretacions, de nous muntatges i noves perspectives d'unes obres amb una fusteria teatral tan sòlida que sabem que no ens decebran. En teatre, fora dels clàssics, això no acostuma a passar.

La idea del quadre blanc i els tres amics, l'extraordinària originalitat d'aquest punt de partida, i el seu brillant i intel·ligent desenvolupament dramàtic, així com la depuradíssima esgrima dialèctica dels personatges, ens continuen fascinant.

La meua feina ha estat, com sempre, posar-me al servei de la peça i dels actors. Dirigir un èxit no es fàcil, però comptar amb actors com el Pere, el Francesc i el Lluís facilita molt les coses. Han estat moltes hores de plaer, moltes hores treballant paraula a paraula, frase a frase, silenci a silenci, per conèixer a fons la partitura i saber trobar-hi l'afinació perfecta, el to correcte, l'estil adequat. Espero de tot cor que ho hàgim aconseguit i que us ho passeu tan bé i rieu tant com hem fet nosaltres. Un últim comentari: si la missió de l'art ha de ser sacsejar, qüestionar, fins i tot incomodar, el quadre pintat de blanc és, definitivament i sense cap mena de dubte, una obra mestra. Finalment ho he entès:

El quadre blanc era un forat negre!

Miquel Gorriz

Pagaries 200.000 € per un quadre blanc?

Antrios

Pintor (1910-1980)

És conegut mundialment com una de les figures centrals de l'art abstracte entre els anys 50 i 60.

Va formar part del grup d'artistes novaiorquesos denominat **expressionistes abstractes**. Per a ells, la investigació artística havia de ser aliena a tota contaminació externa. El seu art no tenia relació amb el món material, era altament expressiu i tenia un marcat contingut emocional.

Obra

Les seves obres més representatives, quadres a gran escala de formes geomètriques i colors ben definits, utilitzen mitjans simples per evocar respostes emocionals.

Algunes de les seves obres son:

Posta de sol lluminosa, 1920

Capvespre a bosc frondós, 1966

Negra nit de solstici d'estiu, 1941

Paret de Santorini, 1962

**“TRIPLETA D’ACTORS IMPECABLE, HI HA DIVERSIÓ
PER ESTONA.”**

Joan-Anton Benach, *La Vanguardia*

**“ORELLA, ARQUILLUÉ I VILLANUEVA, UN MAJÚSCUL
TRIO PER A LA COMÈDIA DE YASMINA REZA.”**

José Carlos Sorribes, *El Periódico*

**“IMPECABLE ARTILUGIO TEATRAL PARA EL
LUCIMIENTO DE SUS PROTAGONISTAS.”**

Juan Carlos Olivares, *El País*

“EXQUISIDA TRADUCCIÓ DE JORDI GALCERAN.
PRECISA DIRECCIÓ DE MIQUEL GORRIZ EN CLAU
D’UN TRIO DE *CLOWNS* AMB UN HÀBIL JOC
D’ENTRADES I SORTIDES QUE AFAVOREIXEN
EL **TREPIDANT** RITME DE LA FUNCIO.”

Santi Fondevila, *Ara*

“UN **EXCELENTE** ESPECTÁCULO QUE ENTRETENE,
DIVIERTE E INCITA A LA REFLEXIÓN.”

Maria José Ragué, *El Mundo*

Fitxa artística

Autora **Yasmina Reza**
Traducció **Jordi Galceran**
Direcció **Miquel Gorriz**

Repartiment
Pere Arquillué
Francesc Orella
Lluís Villanueva

Escenografia **Jon Berrondo**
Il·luminació **Jaume Ventura**
Vestuari **Nina Pawlowsky**
Espai sonor **Toni Ubach**
Ajudant de direcció **Anna María Ricart**

Direcció de producció **Amparo Martínez / Anna Rius**
Cap de producció **Maite Pijuan**
Producció executiva **Raquel Doñoro**
Cap d'oficina tècnica **Moi Cuenca**
Responsable tècnic **Carles Capdet**

Regidora/sastressa **Marta Gonzalez / Silvia Domingo**

Cap tècnic del teatre **Roger Muñoz**
Construcció escenografia **Pascualín, Taller d'escenografia Jordi Castells**

Prensa **Anna Casasayas i Clara M. Clavell**
Màrqueting i comunicació **Publispec**
Reportatge fotogràfic **David Ruano**
Disseny gràfic **Santi&Kco**

Agraïments: **María Araujo, David Arnau**

És una producció de **Focus, Mola Produccions,**
Bitò i Ver teatro

Primera representació
al **Teatre Goya el 19 d'octubre de 2016**

Durada **1 hora i 30 minuts** (sense entreacte)

Col·laboradors

Yasmina Reza, autora

Esriptora i actriu francesa. Filla d'una violinista hongaresa de la dictadura comunista i d'un enginyer d'origen russoiranià. Va estudiar teologia i teatre a la Universitat París X i a l'escola de Jacques Lecoq. Comença com a actriu en obres de Molière, Marivaix o Sacha Guitry. L'any 1987, el seu primer text, *Conversations après un enterrement*, estrenat a La Villette de París, va obtenir el Premi Molière a la millor obra teatral. El 1988 va ser nominada als Molière per la traducció al francès de la versió de Steven Berkoff de *La metamorfosi* de Franz Kafka, i el 1990 el va obtenir per la millor producció *fringe* amb *La traversée de l'hiver*. L'any 1994 estrena *Art*, la seva obra més coneguda, a Berlín i a París. Amb aquest muntatge va rebre tres premis Molière: millor autora, millor obra i millor producció. *Art* es representa internacionalment i rep els premis a la millor obra a Londres i a la millor obra estrangera a Berlín, entre molts altres. Reza també ha rebut els premis Olivier de Londres i Tony de Nova York per *Un déu salvatge*.

L'any 1997 escriu el seu primer llibre de relats, *Hammerklavier*, i el 1999, la seva primera novel·la: *Une désolation*, seguida d'*Adam Haberberg*, el 2003. El 2005 es publiquen els relats *Nulle part* i *Dans la luge d'Arthur Schopenhauer*. Des de l'any 2006 va seguir Nicolas Sarkozy durant la seva campanya electoral per elaborar un llibre-enquesta publicat posteriorment.

Recentment ha dirigit l'adaptació cinematogràfica d'*Una comèdia espanyola* sota el títol de *Chicas*, amb guió propi i Carmen Maura al repartiment.

Teatre

2007 *Le dieu du carnage*

2004 *Une pièce espagnole*

2000 *Trois versions de la vie*

1995 *L'Homme du hasard*

1994 *Art*

1989 *La traversée de l'hiver*

1987 *Conversations après un enterrement*

Novel·les

2013 *Heureux les heureux*

2007 *L'aube le soir ou la nuit*

2005 *Dans la luge d'Arthur Schopenhauer*
Nulle part

2003 *Adam Haberberg*

1999 *Une désolation*

1997 *Hammerklavier*

Guions

2000 *Le pique-nique de Lulu Kreutz*

1983 *Jusqu'à la nuit*

Miquel Gorriz, director

Llicenciat en interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic del Vallès, de l'Institut del Teatre, amb matrícula d'honor. Des del 2002 és professor d'interpretació i director adjunt de l'Escola d'Òpera de Sabadell i, des del 2009, professor d'interpretació i director d'escena del Taller d'Òpera de l'Escola Municipal de Música de Terrassa. Del 2010 al 2014 va ser professor d'interpretació del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i director d'escena de la Jove Companyia d'Òpera.

Membre del Teatro Fronterizo, va debutar com a actor l'any 1986 amb José Sanchis Sinisterra a *Ñaque o de piojos y actores*, i com a autor i director

amb Sergi Belbel a *Minim.mal Show*. El 1988 va obtenir el premi Adrià Gual juntament amb Anna Ullibarrí i va fundar la Companyia Minim.mal.

Creador dilatat i eclèctic per naturalesa, a partir de 1990 compagina la direcció de teatre i òpera amb l'actuació, la docència i la música.

Dels seus últims treballs com a director cal destacar:

Primer Amor de S Beckett amb Àlex Ollé i Pere Arquillué. Estrena en Espanyol al Teatro Valle Inclán. Centro Dramático Nacional CDN. 2018.

El Metge de Lampedusa, adaptació d'Anna M. Ricart del llibre " Llàgrimes de sal " de L. Tilotta i P.Bartolo. Amb Xicu Masó, (Premi de la Crítica 2017 al Millor actor). Punt Produccions, Teatre Lliure, Temporada Alta 2017. Actualment en gira 2018.

Art de Yasmina Reza (Teatre Goya, 2016-2018)

La Mel, de T. Guerra, amb Xicu Masó (Temporada alta 2005, El Maldà 2015)

Molly Sweeney de Brian Friel, Premi Quim Masó 2011 (Festival Temporada Alta i Grec 2012)

Violines y trompetes de Santiago Moncada (Teatre Borràs, 2012)

Murphy (Tragèdia Handsome House) de J. Faneca (Companyia Vol-Ras, 2011)

Visca els nuvis de Jan de Hartog (Teatre Condal, 2011)

Primer Amor de Samuel Beckett amb Àlex Ollé i Pere Arquillué, que va rebre el Premi Ciutat de Barcelona i el Premi Nacional de Teatre 2011 (Festival Grec, 2010)

Doble contra senzill de María Barbal (El Celler d'Espectacles, 2008)

El silenci del mar de Vercors. 7 Nominacions i dos Premis Butaca al millor actor i al millor disseny de llums. (2008)

Fil de memòria, lectures de Gabriel Ferrater amb Pere Arquillué. (Teatre Lliure Montjuïc, 2006-07)

Pere Arquillué, actor

Actor d'una extensíssima trajectòria tant en teatre com en cinema i televisió. En actiu des del 1990, durant els últims anys destaca la seva participació a obres de teatre com:

Blasted de Sara Kane amb direcció d'Àlicia Gorina (2018)

Primer amor de Samuel Beckett (2018)

Art de Yasmina Reza, dirigida per Miquel Gorriç (2017-2018)

El preu d'Arthur Miller, dirigida per Sílvia Munt (2016)

Victòria, escrita i dirigida per Pau Miró (2016)

Krum de Hanoch Levin dirigida per Carme Portaceli (2015)

Els veïns de dalt, escrita i dirigida per Cesc Gay (2014-2015)

Un enemic del poble d'Henrik Ibsen, dirigida per Miguel del Arco (2014)

La casa cremada d'August Strindberg, dirigida per Lluís Pasqual (2013)

Qui té por de Virginia Woolf? d'Edward Albee, dirigida per Daniel Veronese (2011-2013)

Cyrano de Bergerac de Carlo Goldoni, dirigida per Oriol Broggi (2012-2013)

L'arquitecte de David Greig, dirigida per Julio Manrique (2011)

El dúo de la africana de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé, dirigida per Xavier Albertí (2009)

Boris Godunov de David Plana i Àlex Ollé, dirigida per Àlex Ollé (2008)

Santa Joana dels escorxadors de Bertolt Brecht, amb direcció d'Àlex Rigola (2004-2006)

Juli César de William Shakespeare, dirigida per Àlex Rigola (2002-2004)

Fedra de Racine, amb direcció de Joan Ollé (2002)

Olors de Josep Maria Benet i Jornet, amb direcció de Mario Gas (2000)

També ha treballat sota la direcció de Xavier Albertí, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Rafel Duran, Lluís Homar, Ariel García Valdés, Joan Ollé, Rosa M. Sardà, Josep M. Flotats, Georges Lavaudant, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Gerardo Vera, entre d'altres.

En l'àmbit del cinema, ha participat en una quinzena de pel·lícules sota les ordres de Ventura Pons, Josep M. Forn, Carlos Saura i Fernando León de Aranoa i, més recentment, Lalo García (*Siete pasos y medio*) i Nacho García Velilla (*Que se mueran los feos*).

En televisió i en els últims anys, destaca la seva participació a les sèries *Félix* de Movistar (2018), *sé quien eres* de TVLa Riera, *Cazadores de hombres* i *Mar de fons*, i en telefilms com *El pallaso* i *el Führer* i *L'estratègia del cucut*, entre d'altres.

Ha rebut una desena de premis, entre els quals destaquen tres premis Butaca al millor actor de teatre (2008, 2011 i 2012), dos premis de la Crítica Teatral a la interpretació (1997 i 2009), el Premi Ciutat de Barcelona 2011, el Premi Nacional de Cultura (teatre) el 2011 i el premi Jordi Dauder de la Mostra de Cinema Llatinoamericana de Lleida (2013).

Francesc Orella, actor

Actor de cinema, televisió, teatre i doblatge. S'ha format a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Herbert Berghoff Studio de Nova York. Ha fet cursos també amb John Strasberg, Carol Rosenfeld, Carlos Gandolfo, Genadi Karatkov i Bob McAndrews.

Ha aparegut en sèries de televisió com *Estació d'enllaç* (TV3, 1994), *Secrets de Família* (TV3, 1995), *El comisario* (Telecinco, 2001), *Carlos rey emperador* (TVE, 2015) i *Cuéntame cómo pasó* (TVE, 2015). I també en diverses tv-movies i minisèries com *El jardín de los cerezos* (Estudio 1. TVE, 2002), *Les veus del Pamano* (TV3, 2008), *Alakrana* (Telecinco, 2010), *Prim, el asesinato de la calle del Turco* (TVE, 2013) i *Habitaciones cerradas* (TVE, 2014). Últimament ha protagonitzat *Merlí* (TV3, 2015-2017).

L'any 1989 va intervenir en cinema a *El pont de Varsòvia*

dirigida per Pere Portabella. Posteriorment va treballat a: *El perquè de tot plegat* dirigida per Ventura Pons (1994), *Terra i llibertat* de Ken Loach (1995), *La Ciudad de los prodigios*, de Mario Camus (1998), *Morir(o no)* de Ventura Pons (2000), *Smoking room*, de Roger Gual i Julio Walovitz (2002), *El año del diluvio* de Jaime Chavarrí (2003) i *Alatriste* d'Agustín Díaz Yanes (2006), *Eskalofrío* dirigida per Isidro Ortiz (2008), *Tres dies amb la família* dirigida per Mar Coll (2009), *Los ojos de Julia* dirigida per Guillem Morales (2009), *Els nens salvatges* dirigida per Patricia Ferreira (2011), *Lasa y Zabala* dirigida per Pablo Malo (2014), *Truman* de Cesc Gay (2014), *Contratiempo* dirigida per Oriol Paulo (2015) i *El guardián invisible*, dirigida per Fernando González Molina (2016). Té pendent d'estrena les pel·lícules *Chasing satellites*, de Jim Loach; *7 raons per a fugir de la societat*, de Esteve Soler, Gerard Quinto i David Torras i acaba de rodar l'última pel·lícula de Lluís Miñarro, sense títol definitiu, i *Mirage*, de Oriol Paulo.

En teatre destaquen les seves interpretacions a:

Art de Yasmina Reza, amb direcció de Miquel Gorriz (2017)

Falstaff, dramàturgia a partir de diverses obres de William Shakespeare, dirigit per Konrad Zschiedrich al Teatre Akadèmia (2016)

El President de Thomas Bernhard, dirigida per Carme Portaceli (2014)

Pàtria, autoria i direcció de Jordi Casanovas (2012)

Un enemigo del pueblo d'Henrik Ibsen, amb direcció de Gerardo Vera (2007)

L'estranger d'Albert Camus, dirigida per Carles Alfaro (2013)

Macbeth de William Shakespeare, dirigida per Carles Alfaro (2008)

Tío Vania d'Anton Txékhov, dirigida per Carles Alfaro (2010)

Ròmul el gran de Friedrich Dürrenmatt dirigida per Carles Alfaro (2005)

La caiguda d'Albert Camus, dirigida per Carles Alfaro (2002)

La Tempestad de William Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual (2006)

Tot esperant Godot de Samuel Beckett, dirigida per Lluís Pasqual (1999)

L'auca del senyor Esteve de Santiago Rusiñol, dirigida per Adolfo Marsillach (1996)

Àngels a Amèrica de Tony Kushner, dirigida per Josep Maria Flotats (1996)

El Zoo de vidre de Tennessee Williams, dirigida per Mario Gas (1994)

El 2003 i 2008 va obtenir dos premis Max a millor actor protagonista per la seva participació a *La caiguda* i *Un enemigo del pueblo* respectivament. El juny del 2009 va estar guardonat amb el Premi Nacional de Teatre per la interpretació "contudent, singular, persuasiva, emotiva i impecable" en muntatges teatrals de tots els registres.

Lluís Villanueva, actor

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre l'any 1991 i en Filosofia a la Universitat Autònoma de Barcelona, el mateix any. Conegut pel gran públic per les seves aparicions televisives a *Benvinguts a la família*, *Plats Bruts*, *Porca misèria*, *La sagrada família* o *La Riera*, de Televisió de Catalunya.

Té una gran trajectòria teatral, de la qual cal destacar:

Sopa de pollastre amb ordi d'Arnold Wesker, amb direcció de Ferran Utzet (2018)

Art de Yasmina Reza, amb direcció de Miquel Gorriç (2017)

Caim i Abel de Marc Artigau (2016)

Marits i mullers, de Woody Allen, amb direcció d'Àlex Rigola (La Villarroel, 2015-2016)

L'art de la comèdia d'Eduardo de Filippo (Teatre Nacional de Catalunya, 2015).

Els eufòrics de Marc Angelet i Pep Pla (Grec & CAET, 2014)

Magical History Club de Marc Crehuet (Minoria Absoluta, 2014)

El nom de Matthieu Delaporte i Alexandre de la Patellière (Teatre Goya, 2012-2013)

Políticament incorrecte de Ray Cooney (Teatre Condal, 2012)

Pluja constant de Keith Huff (La Villarroel, 2011)

Lluny de Nuuk de Pere Riera (Teatre Nacional de Catalunya, 2010)

A mi no em diguis amor de Marta Buchaca (Teatre Nacional de Catalunya, 2010)

M de Mortal de Carles Mallol (Teatre Nacional de Catalunya, 2010)

Los persas, dirigit per Calixto Bieito (Companyia Romea, 2008)

Plataforma, dirigit per Calixto Bieito (Companyia Romea, 2007)

Peer Gynt, dirigit per Calixto Bieito (Companyia Romea, 2006)

Celebració (Festen), dirigit per Calixto Bieito (Companyia Romea, 2005)

El rei Lear, dirigit per Calixto Bieito (Companyia Romea, 2004)

Primera plana, dirigit per Sergi Belbel (TNC, 2003)

Ha rebut el premi Butaca al millor actor de repartiment en dues ocasions, per la seva interpretació a *El nom* (2013) i *Plataforma* (2007).

Art Del 18 d'abril al 17 de juny de 2018

Horaris

De dimarts a divendres,
20.30 h
Dissabte, 18 i 21 h
Diumenge, 18 h

No hi ha funció:
dimecres 2 de maig

Preus

A partir de 24 euros

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Goya
www.teatregoya.cat

Preus especials per a grups a

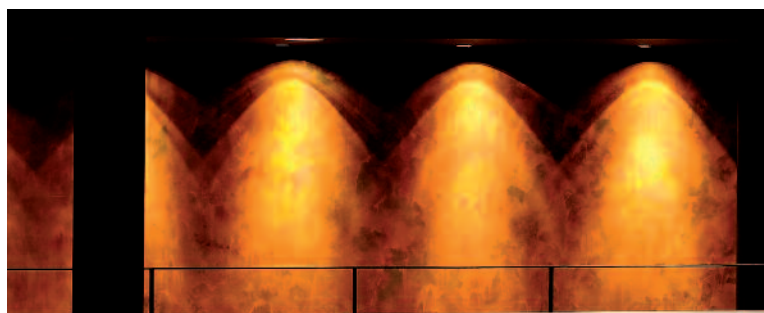
Promentrada
www.promentrada.com
93 309 70 04

Producció

Focus
Mola Produccions
Bitò
i Ver teatro

Contacte de premsa

Anna Casasayas
Clara M. Clavell
93 309 75 38
premsa@focus.cat

info@teatregoya.cat
teatregoya.cat

teatregoya

GRUP FOCUS
direcció: josep maria pou

Joaquín Costa, 68
08001 Barcelona

3 ANYS FOCUS

Empreses patrocinadores

Empreses col·laboradores

Institucions

Amb la col·laboració de

Mitjans de comunicació

Venda d'entrades

teatregoya.cat